

Forfatter: Preisler, Joachim Daniel

Titel: BREV TIL: Christian 7. FRA: Preisler, Joachim Daniel (1800-09-04)

Citation: Preisler, Joachim Daniel: "BREV TIL: Christian 7. FRA: Preisler, Joachim Daniel (1800-09-04)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 161. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000146.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL KONGEN.

1800, 4. September.

En Undersaat flyer til sin Konge, og Naaden findes ikke uden ved Thronen!

I Aaret 1792 nødte Ulykken mig at forlade min Post ved Skuespillet, ja, Mangel bragde mig endog saa vidt, at jeg ikke kunde aflevere den mig betroede Theater-Musik i den Orden, jeg modtog den. Allernaadigste Konge! Det er muligt, at et faldent Menneske kand reise sig, naar Monarchen Allernaadigst forunder det Allerhøyeste Pardon. Og herom bønfaller jeg i allerdybeste Underdanighed! Jeg har Kone og tvende smaae Børn, som sukke efter Hielp og Understøttelse, og som uskyldig maatte lide Nød, dersom Deres Kongelige Majestæts Retfærdighed imod Faderen vilde unddrage dem alt Haab om Hielp.

Den Kgl. Direction for Skuespillene har ladet bekiendtgjøre Vacancen af Soufleur-Tieneslen med 250 Rdl. aarlig Løn. Kunde jeg blive saa lykkelig ved Allerhøyeste Naade at naae denne Post, saa vilde jeg forpligte mig til aarlig at afbetale 50 Rdl. til allerunderdanigst Erstatning for det Manglende i Musik-Archivet, og en utrættet Iver i Henseende til min Tienestes lagttagelse og mine Pligters Opfyldelse skulde vidne om den allerunderdanigste Erkiendtlighed, jeg skylder Kongen, min Allernaadigste Landsfader!

11

s. 162 Tilgivelse og Naade! Stoere Konge!

Lad Monarchens Ædelmodighed derved fremme et Menneskes Vel, som stræber at oprette det Forsømte, som søger at naae den Vey, hvorpaa han i Tidens Længde viise sig som troe Undersaat; som den, der angrer sine Feyl og ønsker at godtgjøre dem.